

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 6 augustus 2008 in zaak nr. 07/42570 in het geding
tussen:**

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 oktober 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om wijziging van de beperking van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 12 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 augustus 2008, verzonden op 7 augustus 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

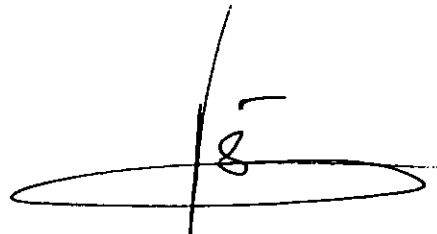
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2008

210.

Verzonden: 26 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'S' or 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/42570 en AWB 07/42572

V-nr:

inzake: van Egyptische

nationaliteit, wonende te
eiser/verzoeker, hierna te noemen eiser
gemachtigde: mr. D. Gahar, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. H. van Velzen, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het ministerie van Justitie.

1. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 13 oktober 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 23 mei 2006 tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking "arbeid in loondienst" afgewezen.

Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 12 oktober 2007 ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland uit eigen beweging binnen 28 dagen moet verlaten.

Op 12 november 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiser ontvangen. Volgens het besluit schort het beroep de rechtsgevolgen niet op. Bij brief van dezelfde datum is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist.

2. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 1 augustus 2008. Eiser is daar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

3. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

2. FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

De rechtbank gaat in dit geschil uit van de volgende feiten.

1. Eiser is met ingang van 7 juli 2002 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking "verblijf bij partner". Deze verblijfsvergunning is verleend tot 7 juli 2003 en vervolgens op aanvraag verlengd tot 21 september 2007.

2. De voornoemde verblijfsvergunning is bij beschikking van 4 januari 2006 met terugwerkende

kracht ingetrokken met ingang van 10 juli 2002. Deze beschikking is thans onherroepelijk geworden.

3. OVERWEGINGEN

Standpunten van partijen

1. Verweerder stelt vast dat eiser geen bezwaar heeft gemaakt tegen de beschikking van 4 januari 2006 waarbij zijn verblijfsvergunning met als doel "verblijf bij partner s ingetrokken. Nu deze beschikking onherroepelijk is geworden, kan de beoordeling van de feiten die aan dit besluit ten grondslag hebben gelegen thans niet ter discussie staan. Hierbij merkt verweerder op dat er geen twijfel bestaat over het feit dat er sprake is geweest van een schijnrelatie, ondanks het al dan niet bestaan van een psychose bij eiser.

Eiser heeft een aanvraag ingediend met als doel "arbeid in loondienst". Er is getoetst aan de voorwaarden die gelden voor voortgezet verblijf omdat eiser op zijn aanvraagformulier heeft aangegeven dat hij voortgezet verblijf wenst. Eiser voldoet echter niet aan de voorwaarden die gelden voor voortgezet verblijf. In bezwaar heeft eiser aangegeven dat hij in Nederland een medische behandeling wil ondergaan. Dit kan echter enkel worden beoordeeld aan de hand van een aanvraag ingediend met als doel "het ondergaan van een medische behandeling".

Ten slotte kan de omstandigheid dat eiser stelt dat hij als koptisch-orthodox christen in Egypte wordt gediscrimineerd en tegengewerkt, niet worden meegewogen in een reguliere aanvraag nu dit een asielgerelateerde grond is.

2. Eiser heeft – zakelijk weergegeven – de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd.

De verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf bij partner ' is onterecht met terugwerkende kracht per 10 juli 2002 ingetrokken. Tot medio augustus 2005 was er wel degelijk sprake van een duurzame en exclusieve relatie. Dat eiser destijds geen bezwaar heeft gemaakt tegen de beschikking van 4 januari 2006, betekent niet dat eiser de omstandigheden die aan het besluit ten grondslag zijn gelegd niet meer ter discussie kan stellen.

Eiser lijdt vanaf 2004 aan een psychotische stoornis. Hierdoor heeft hij tegenstrijdige en voor hem zeer nadelige verklaringen omtrent zijn relatie en samenwoning met afgelegd. Dit moet ook tijdens de verhoren zeer duidelijk zijn geweest. Bovendien is eiser destijds vanwege zijn psychotische stoornis ontslagen van rechtsvervolging.

Voorts zal afbreking van de behandeling die eiser thans ontvangt zeer nadelige gevolgen hebben, omdat in Egypte geen behandelings- of opvangmogelijkheden aanwezig zijn.

Ten slotte worden koptisch-orthodoxe christenen, zoals eiser, in Egypte tegengewerkt en gediscrimineerd.

Beoordeling van het beroep

3. De rechtbank stelt vast dat de beschikking van 4 januari 2006 niet door eiser is aangevochten. Daarmee staat vast dat eiser vanaf 10 juli 2002 geen rechtmatig verblijf meer heeft. Een in rechte onaantastbaar geworden besluit kan niet op een later moment worden aangevochten. Dat eiser destijds om hem moverende redenen geen bezwaar heeft gemaakt tegen deze beschikking kan daar niet aan afdoen.

4.1. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

4.2. Eiser is op 7 juli 2002 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning. Bij beschikking van 4 januari 2006 is de verblijfsvergunning van eiser met terugwerkende kracht ingetrokken vanaf 10 juli 2002. Dit betekent dat eiser drie dagen rechtmatig verblijf in Nederland heeft gehad. Eiser

voldoet daarmee niet aan het vereiste van drie jaar rechtmatig verblijf, zoals bepaald in artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000.

4.3. Ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000 kan, in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 van het Vb 2000, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Wet heeft gehad en van wie naar het oordeel van verweerder wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

4.4. Ingevolge het ter zake gevoerde beleid, ten tijde van het bestreden besluit opgenomen in hoofdstuk B16/7 van de Vreemdelingencirculaire 2000, wordt voortgezet verblijf toegestaan, onder meer indien een (huwelijks)relatie op grond waarvan het verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden, is verbroken, indien sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven.

4.5. Eiser heeft in dit kader aangevoerd dat hij lijdt aan psychoses en dat hij als koptisch-orthodox christen in Egypte wordt gediscrimineerd en tegengewerkt. Voor zover eiser hiermee heeft willen betogen dat hij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning vanwege medische redenen dan wel vanwege asielgerelateerde gronden, is de rechtbank van oordeel dat eiser een daarvoor toepasselijke aanvraag kan indienen. Niet is gebleken van overige bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000.

5. De conclusie is dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

Beoordeling van het verzoek om een voorlopige voorziening

6.1. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien *onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist*.

6.2. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

7. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

4. BESLISSING

De rechtbank,
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/42570,

- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter,
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 07/42572,

- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.W.M. Giesen, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Sijbrands, griffier, en uitgesproken in het openbaar op 6 augustus 2008.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: **07 AUG. 2008**

Conc.: AS
Coll: 1,2
D: C

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Advocatenkantoor D. Gahar

Develstein 100 B, 1102 AK Amsterdam Zuidoost
Telefoon 020 - 695 35 00 Telefax 020 - 690 16 73

mr D. Gahar
mw mr S. Ramcharan

Raad van State
Afd. Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

1-9-08/6

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN 02	
- 4 SEP 2008	
ZAAKNR.	6713
AAN:	VI
BEHANDELD DD:	PAR:

verder te noemen appellant, voor deze zaak woonplaats kiezende te Amsterdam aan de Develstein 100 B (1102 AK), ten kantore van de advocaat en procureur mr D. Gahar, die door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit beroep in te stellen en het beroepschrift te ondertekenen.

1. Appellant komt hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam, van 6 augustus 2008 (AWB 07/42570).

Overgelegd worden de volgende stukken:

- gronden beroepschrift d.d. 12-12-2007;
- verweerschrift 03-07-2008;
- uitspraak d.d. 06-08-2008, verzonden op 07-08-2008.

2. Bij uitspraak van 6 augustus 2008 heeft de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam het beroep van appelland ongegrond verklaard.

3. De grief van appelland richt zich tegen rechtsoverweging 3 van de bestreden uitspraak waarin de rechtbank heeft geconcludeerd: ... "dat de beschikking van 4 januari 2006 door eiser niet is aangevochten. Daarmee staat vast dat eiser vanaf 10 juli 2002 geen rechtmatig verblijf meer heeft. Een in rechte onaantastbaar geworden besluit kan niet op een later moment worden aangevochten. Dat appelland destijds om hem moverende redenen geen bezwaar heeft gemaakt tegen deze beschikking kan daar niet aan afdoen...". Op zich is die stelling van de rechtbank juist. In beroep is echter niet de beschikking van 4 januari 2006 aangevochten, maar de beschikking van 12 oktober 2007. Appelland heeft tegen de beschikking van 4 januari 2006 geen bezwaar gemaakt, omdat zijn relatie met zijn partner reeds medio augustus 2005 verbroken was. Het maken van bezwaar daartegen was derhalve zinloos. Dat appelland tegen de beschikking van 4 januari 2006 geen bezwaar heeft gemaakt, betekent niet dat appelland feiten en omstandigheden die aan dat besluit ten grondslag zijn gelegd, niet meer aan de orde kan stellen in het beroep gericht tegen de beschikking van 12 oktober 2007.

Reden waarom appelland de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State verzoekt de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam, van 6 augustus 2008 te vernietigen.

Amsterdam, 1 september 2008

gemaakt door